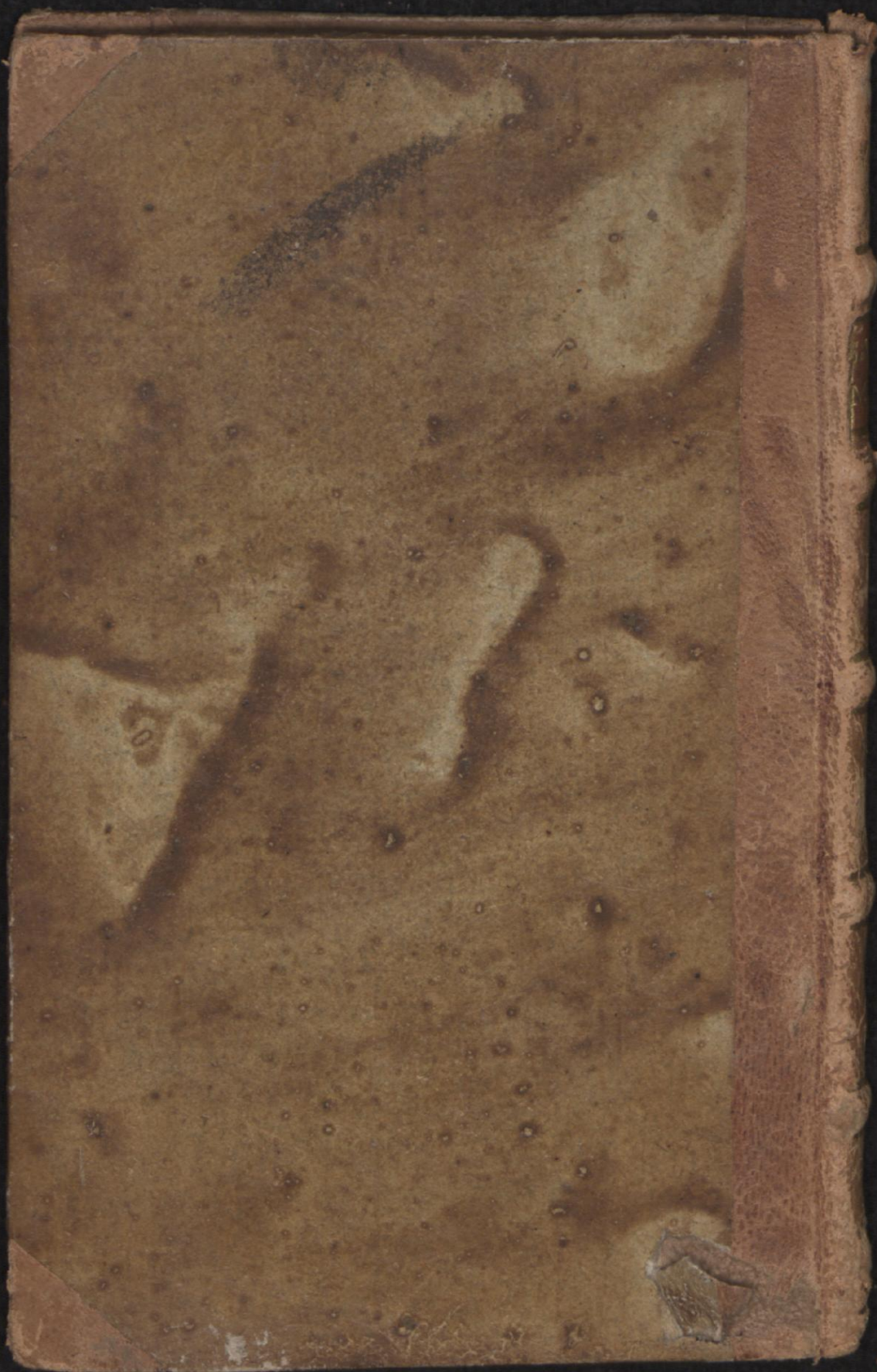
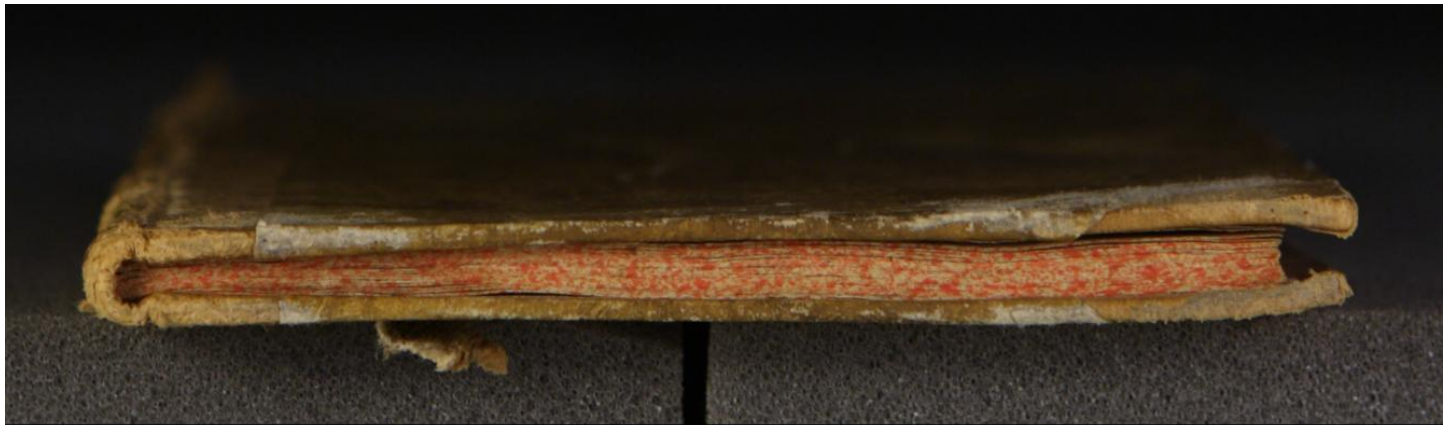

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1416 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1416 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1416 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1416 8° copy 1

53, - 63.

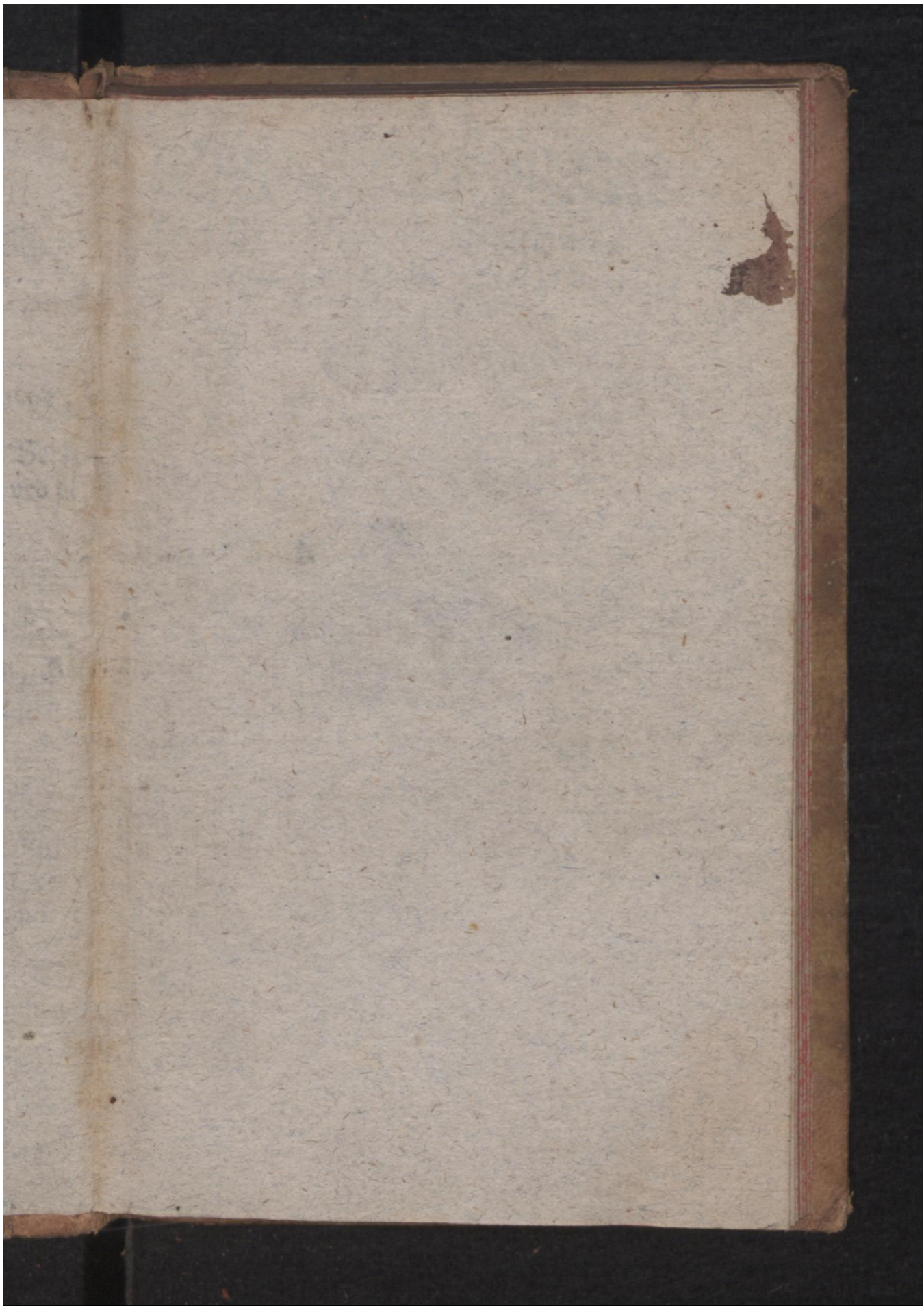
DA BOX

LN 1416

ex. 1

M

IC
SA

IOAN. GEORGII
SADOLINI VIBERGII,
P. L. PIARVM MEDIC-
TATIONVM
LIBER.

HAFNIAE,
*Impressit Laurentius Be-
nedictus.*

I S 8 L.

IOHAN. GEORGII
SADOLINI VIREGII
P. L. T. A. R. M. C. A. D. E.
T. A. T. I. O. N. I. M.
L. I. B. E. R.

HARTMAN
Imperator Laurentius R.
relictus

00
am
E
to
m
B
ni
Be
illu
hui
me
C
sum
con
dis

2.
ORNATISSIMO ATQVE
amplissimo viro, M. Iohannj Lagonio,
Episcopo Ripensi, omni reuerentia dignif-
simo: Domino & amico suo
perpetua fide co-
lendo,

IOAN. GEORGIUS SADO-
linus Vibergius,
S. D.

VERA ET IMMOTA, DO-
mine Episcope, & idem tu
amicorum dilectissime, sen-
tentia est filij DEI, Domi-
ni nostri IESV CHRISTI, dicentis:
Beati qui audiunt verbum DEI, &
illud custodiunt. Nam cum autor dicti
huius sit ipsa veritas & veritatis lu-
men, pronuntiatum quoq; ipsius verum
& infallibile esse iudicamus. Quod ip-
sum multis scripturae sacrae testimonijs
comprobari potest: quibus enumeran-
dis dies potius deficeret, quam recita-
tionis

A 2

EPISTOLA.

tionis labor & industria. Quibus meditationibus dum in medijs calamitatibus me reficerem, effectum est vt hic liber mihi conscriberetur, quem ab isto euentu Piarum meditationum librum appellauī. Hinc si quid vtilitatis ad bonas mentes dimanabit, est quod gratias agam DEO & seruatori nostro IESV CHRISTO, cuius precioso sanguine nos miseri homines ab omnibus maculis & iniquitatibus nostris emundati sumus. Etenim nihil magis exopto quam vt per studia mea Ecclesia Christi ornetur, & rudiores in pietate & bonis moribus erudiantur. Cæterum cogitanti mihi, cui potissimum amico ac patrono has meditationes dedicarem, tu mihi primus, vir optime, in mentem venisti, cuius pietatem, doctrinam, fidem & integritatem à teneris vnguiculis publicè pariter & priuatim sensi, vidi & plane cog-

nè cognoui. Qua de re frequenter cum amicis nostris cōmunibus disserere soleo: inter quos est vir doctrina, virtute, rerum usu & honorū dignitate excellens, D. Iohannes Franciscus Ripensis, Medicinæ Doctor, & idem in Academia nostra philosophiæ professor egregius. Qui cum in exteris nationibus, tibi pariter & mihi, fuerit ob communia Musarum studia familiarissimus, veterem amicitiam quibus potest officijs colit, tuetur & veneratur: illudq; à Platone præclare scriptum diligenter obseruat, Non nobis solū nati sumus: ortusq; nostri partem patria vendicat, partem amici. Nosti & fratrem meum, D. Iacobum Georgium Sadolinum Vibergium, Verbi diuini in Insula Daniæ Langlandia præconem: Cum quo dū hac hyeme commorarer, de humanitatis tuæ officijs penè innumerabilibus, non parū

EPISTOLA.

sum collocutus. Nec Laurentij Bene-
dictij nomen tibi est obscurum, qui cum
scientiæ Typographicæ sit artifex in-
signis, virtutem quoque amat & sectatur.
Hic postquam tua in se merita mihi enu-
merasset, & Oeconomiae tuæ statum com-
mendasset, effectum est, ut qui quon-
dā erga te conceptus sit amor, idem no-
ui quasi luminis accessione illustrior
redderetur. Quæ omnia & singula ideò
annotanda duxi, ut intelligeres me
non privato affectu, sed bonorum
consilio amicorum huius libri mei edis-
tionem exornasse. Mentis enim bo-
næ est, amicorum fidem & diligentiam
agnoscere: Ingenuj verò pudoris, per
quos proficeris, profiteri. Hunc itaque
Piarum meditationum librum, hone-
stissimo tuo nomini sacrum, benignè ac-
cipe, & res meas tibi curæ & cordj esse
permitte, qui in omnes humanissimus
esse

EPISTOLA

4.

esse consueuisti. Quæ tua virtus eò
clarior erit, quò arctior apud te sit fu-
tura communis quasi legis & humane
conditionis recordatio. Filium DEI,
CHRISTVM SERVATOREM toto
pectore oro, vt te, Ecclesiamq; tuam do-
mesticam gubernet & tueatur. Viros
doctos, qui apud te sunt, meo nomine
saluere iube: nominatim verò meos, ex
Hegelys familia, consanguineos, quos
noſti pro salute patriæ & ciuium suorū
incolumitate ſollicitos eſſe. Iterum atq;
iterum vale, Ordinis noſtri literarij
decus & gloria. Hafniæ Non:

April: Anno Do

minj

1581.

A4

EPL

LIBER PIARVM

EPIGRAMMA.

Non equidem in toto est iucundior Orbe voluptas,
Dulcia quàm veri discere verba DEI.
Corpus enim vt Medicina iuuat, sic dogmata sacra
Instillant animis gaudia sancta pijs.
Hinc fluit æternum nectar, potusq; perennis,
Vitaq; cum superis continuanda bonis.
Hoc igitur munus iuuenesq; senesq; probate:
Dumq; licet, dignas condite mentis opes.
Nam citò transibit vanissima gloria Mundj:
Intemerata DEI nomina semper erunt.

IOAN.

MEDITATIONVM. 5.
IOAN. GEORGII
SADOLINI VIBERGII,
P. L. PIARVM MEDI-
TATIONVM
LIBER.

AD LECTOREM.

*Dum studio sacras sacro res, optime lector,
Tractamus, pura concipe mente DEVM.
Mente DEVM pura qui concipit, ille profecto
Posthabitis nugis seria sacra probat.*

CATECHISMVS, SIVE
CHRISTIANÆ RELIGI-
ONIS ELEMEN-
TA.

Dogmatis ætherij diuina elementa recludo:
*Aures ô cupidas arrige, parue puer.
Disce lubens quæ sit via veræ recta salutis:
Disce DEI-vini Verba verenda sequi.
Qui reliquas miro studio complectitur artes,
Nec sua cœlesti pectora luce fouet:
Ebrius hic fertur vana dulcedine rerum,
Donec in exitium præcipitandus eat.
Cyclopem Siculum sic ampla lagena fefellit
Replentem sapido guttura vasta mero:*

A 5

Vnde

LIBER PIARVM

Vndè per insultum versuti lusus *Vlyssis*,
Luminis & visus commoditate caret.
Dumq; ruit tenebris iam circumfusus opacis,
Et querula syluas aruaq; voce replet;
Abstulit ipse iocos, atq; abstulit ipse cachinnos,
Pulsatus sannis scommatibusq; vaftris.
Hei mihi, quàm multis erroribus ille rotatur,
Æterni quem non lux iuuat alta *DEI*.
Ergò pios monitus, puer ô dilecte, capeſſe:
Et tua per legis lumina corda rege.
Tum quoq; fide *DEO*, votisq; insiſte pudicis:
Et studio recto cætera sacra proba.
Grata *DEO* res est mens candida, linguaq; sancta,
Atq; utranq; decens quod comitatur opus.
In primis summi perpende statuta Parentis,
Quæ proprio magnus prodidit ore *DEVS*.
In tabulis digito Domini signata duabus,
Hæc eadem Moſes hac ratione tulit.
Ægypti qui te ſeruili è carcere duxi,
Ipſe ego ſum Dominus, ſum *DEVS* ipſe tuus.
Ante meam faciem ne numina vana ſubinſer:
Numina, Diuorum quæ malè nomen habent.
Sculptile ne facito, nec tu ſimulacra parato
Quæ tenet aut cælum, terra uè, quæ uè fretum.
Hæc nec adorato, nec cultu efferre ſtudeto,
Mandati aſſertor qui cupis eſſe mej
Nanq; *DEVS*, Dominus, Zelotes, fortis & acer,
Caſtigo veterum facta proterua patrum.
Caſtigo

MEDITATIONVM.

6.

Castigo natos, & qui nascuntur ab illis,
 Et reprimo cunctos quos odiosus ego.
 Vindice me, quoties iustam feror acer in iram,
 Tertia concutitur quartaq; progenies.
 At per mille gradus illorum protego stirpem,
 Mente verecunda qui mea iussa colunt.
 Per Domini nomen fera ne periuria nocte:
 Blasphemam linguam poena seuera manet.
 Sabbata sanctificans festiua luce quiesce:
 In curis bis tres sufficit ire dies.
 Septima sacra DEO soli tribuenda putato,
 Illa ministerio non satis apta tuo.
 Temporibus sacris curam intermitte profanam,
 Inq; pijs studijs sit tua tota domus.
 Omnipotens Dominus fecit sex cuncta diebus,
 Quae totum caelum, totus & Orbis habet.
 Septima lux illum placide requiescere vidit,
 Vnde creatori est sanctificata DEO.
 Dilectos merito venerare fauore parentes,
 Vt veniant vitae tempora lata tuae.
 Humanum, ferus ingenio, ne funde cruorem:
 Pura tibi sit mens, sit tibi pura manus.
 Effuge adulterium, vetitaq; libidinis ausus:
 Spiritus in casto pectore castus aget.
 Quisque suum teneat, fraus & dolus omnis abesto:
 Fures ne tolera, furti nec ulla patra.
 Ladere nec quenquam mendaci voce labora:
 Cum potis es iuste quemque iuuare, iuua.

Quas

LIBER PIARVM

*Quas alius pacto sibi quouis possidet ædes,
 Has desiderio ne tibi quære malo.
 Nec sociam alterius, neu seruos, néue puellas,
 Néue alias ullo res tibi posce dolo.
 Sedulus hæc rigidi perpende statuta Tonantis,
 Teq; illa trutina sæpè probare stude.
 Eheu me miserum : Viciatus origine prima,
 Crimina naturæ sentio tetra meæ.
 Diuinæ terret fera me sententia legis :
 Terret me iusti vox animosa DEI.
 Hei mihi, quid faciã? quò me nunc deniquè vertã?
 Ante oculos video Tartara dira meos.
 Te, mea mens, releua : Cedat dubitatio cæca :
 Pharmaca sunt morbo grata parata tuo.
 Contriuuit Satanam furiosum, nobile semen
 Filius ille DEI, Virginis ille puer.
 Per CHRISTVM Iesum supremo nempè parentj
 Vera fides hominem conciliare potest.
 Quæ fidej verò rectæ confessio fertur,
 Militibus Christi tessera dicta venit.
 Ipsa etiam niueo fulgens Ecclesia vultu,
 Tam sacra diuino pectore signa gerit.
 Tu quoq; fac animo puro linguâq; sonante,
 Parue puer, mecum talia verba legas.
 Spes mea fixa DEO est patri, qui cuncta gubernans
 Inuicta monstrat cœlica sceptrâ manu.
 Qui roseis nitidum stellis ornauit Olympum,
 Addidit & terræ flumina, stagna, freta.*

In Chri-

MEDITATIONVM.

7.

In Christum IESVM fiducia nostra recumbit,

Qui Patris æterni Filius vnus adest.

Quem Maria è sancto conceptum Flamme mater,

In lucem salua Virginitate tulit.

Præsida qui passus tormentum immane Pilato,

Victima pro nobis in cruce factus erat.

Exhalans animam lumen vitale reliquit:

Et tumulto exangui frigida membra dedit.

In Stygium victor se transtulit inebriatus Orcum,

Quà scelus & daemon, morsq; profunda sedent.

Tertia cum lætos vultus aurora reduxit,

In lucem redijt filius ille DEI,

Stelliferam, terras linquens, remeauit in aulam:

Æterni ad dextram confidet ille patris.

Inde reuersurus, viuos functosq; sepulcro

Qui sistet iudex ante tribunal, erit.

Qui Patris & Nati procedit Spiritus ore,

Hunc etiam veneror non titubante fide:

Per cuius placidum florens Ecclesia numen,

Membra fouet pura candidiora niue.

Tetra remittuntur nobis duce crimina Christo,

Quo mediante minax tollitur ira DEI.

Principis aduentu summi caro nostra resurget:

Et repetet massam mens animosa suam.

Tunc, censore DEI Nato, ruet impia turba:

Cœtibus electis vita perennis erit.

Ista est vera fides, ista ancora certa salutis:

Ista est militibus tessera fida pijs:

Quam

LIBER PIARVM

Quam qui non seruat, proh quātis voluitur undis?
Quam citò Tartarijs hostibus obijcitur?
Quam citò turbatur deceptus fraudibus atris?
Quam ruit ille dolis, quam ruit ille minis?
Cepta fides vano ne fiat mortua corde,
Passibus hoc æquis carpe libenter iter.
Pectore contrito vitæ delicta fatère:
Fide DEO, affectus & moderâre tuos.
Cumq; parùm valeat nostrorum cura laborum,
Nî DEVS auxilium consiliūq; ferat:
Addictus Christo mediatoriq; duciq;
Diuinis precibus sollicitato Patrem.
Christus enim Orandi formam præscripsit honestam,
Quam tali expressit nostra Camæna modo.
Summe Pater, celsam cui præbent æthera sedem:
Sit sanctum toto nomen in Orbe tuum.
Adueniatq; tuum regnum, Rex optime Regum:
Dedita sint Verbo pectora nostra tuo.
Inter mortales rata sit tua sancta voluntas,
Ætheria veluti dicitur esse domo.
Mentes & pariter tu corpora pascito nostra,
Et famulis dona grata alimenta tuis.
Peccatum nostrum placidè delere memento,
Ergà alios veluti turba modesta sumus.
Nec sine nos unquàm tentatio noxia fallat,
Nos ne premat Stygij fraus scelerata ducis.
Cumq; sit haud paucis hæc prægnans vita periclis,
Nos, precor, à cunctis exonerato malis.

Isto

Isto

Id f

Æo

Per

Occ

No

En

Ac

Voc

Cor

Ha

Ha

Et

Or

MEDITATIONVM.

8.

*Isto sapè modo Cœlestem accede Parentem,
 O puer, & venient omnia lata tibi.
 Id fore promittit diuini pagina libri:
 Comprobat hoc ipsum Filius ipse DEI.
 Æolijs hæc ne ventis sacra dicta ferantur,
 Quàm benè nostram augent inclyta signa fidem.
 Per signum externum sese DEVS inserit ipsis
 Cœtibus electis, pectoribusq; probis.
 Occurrunt primùm sacræ mysteria Cœnæ:
 Tam celebris verò quem fugit historia?
 Nocte sub obscura, quâ proditiōe nefanda
 Traditus infesto Christus ab hoste fuit:
 En, puris capiens manibus Cerealìa dona,
 Dilecto soluit vota precesq; Patri.
 Acceptum panem digitis in frustula fregit:
 Discipulisq; suis hæc alimenta dedit.
 Vocibus his vsus, quod do præsumite, dixit:
 Sumite, nam tales conuenit esse dapes.
 Corpus id esse meum, fido vos corde tenete,
 Pro genere humano quod datur, ecce, neci.
 Hanc Cœnam quoties estis gustare parati,
 Voluite quæ de me commemorare decet.
 Hanc ubi discipulis escam sub pane dedisset,
 Assumit calicem, vota q; sancta facit.
 Et cùm deuoto dixisset pectore grates,
 Illa suis socijs pocla tenenda dedit.
 Oreq; mansueto suauissima verba locutus,
 Hoc vobis gratum sumite munus, ait.*

Hinc

LIBER PIARVM

*Hinc bibite unanimes, & noscite nobile munus :
Hic sanguis verè est, quem cruce fundo, meus.
Cuius præsidio delentur crimina vestra,
Vestraq; mens verè purificata viget.
Hunc calicem quoties estis libare paratj,
Officium hoc in vos, concelebrate, meum.
Hoc pacto instituit Christus sacram ipse Synaxin :
Fœlix qui dignè munera tanta capit.
Fœlix hic, inquam : sed & idem iure beatus,
Qui baptizatus dogma salutis amat.
Victor enim Christus Cœli ascensurus in aulam,
Dixit Apostolico talia verba choro.
Ite mei socij, totum vos ite per Orbem,
Atq; Euangelij pandite dona mej.
Baptizate omnes gentes in nomine sancto
Et Patris, & Nati, Flaminis atq; sacri.
Quippè reuelatum digno qui pectore verbum
Suscipiat, monitis credat & usque meis :
Nec fugiat claram puri baptismatis undam,
Hic fulgens nostri regni habitator erit.
Vos autem, ô socij, quos recreo flamine sancto,
Huc agite, en vobis Spiritus ille datur.
Vos etiam quorum peccata remittitis, illi
In cœlo statuunt ipsa remissa sibi.
Quæ constringetis, constricta piacula sunt,
Quæ patet æternæ Regia celsa domus.
Ista serenato, Christus DEVS edidit ore,
Quæ pater ætheria summus ab arce probat.*

Huc

Huc

Et ti

Vade

Fœli

Opti

D

Men

Si me

Dulc

Q

Susce

Quid

Si tibi

Sed q

Hoc

Et de

Sit I

MEDITATIONVM.

9.

*Huc igitur properans, Patrem cole, dilige Natum,
Muneraq; æterni Flaminiis æqua cape.
Et tibi ne desis, specioso tramite vadens
Per methodum rectam ferq; referq; pedes.
Vade puer, quid te mundus remoretur iniquus?
Voce sui Nati te Pater, ecce, vocat.
Felix qui vocem Christi sectatur amatq;
Officiumq; suum cum pietate facit.
Optimus est etenim fidei thesaurus amœna,
Frugiferis studijs glorificare DEVM.*

CARMEN EXHORTATORIVM.

Dogmata pauca tibi tradam, dulcissime filij:
Mentem adhibe latam: paucis, quæ sentio, dicam.
Si mea composito seruabis pectore verba,
Dulcia traduces optatæ tempora vitæ.
Quicquid es acturus, verum fac Numen adores:
Suscipit omnipotens Dominus pia vota bonorum.
Quid vigiles prosunt curæ grandesq; labores,
Si tibi neglectus DEVS impedit omnia cœpta?
Ille DEVS verus, non quem nos fingimus ipsi,
Sed qui per Verbum toti se prodidit Orbi:
Hoc verbum Moses, Psalmographus atq; Prophetæ,
Et demùm Christus, Christi & sonuere ministri.
Ne frustra iures: Vbi rectus postulat usus,
Sit DEVS ipse tuæ fidei fons, primaq; meta.

B

Hei

LIBER PIARVM

Hei mihi, qui vafra calat periuria fraude,
Ipsū magna DEI sceleratū conteret ira.

Sacra para precibus castis, votisq; pudicis:
Hos vitulos, hæc thura, DEI benè ponis ad aras.
Conueniet sanctis quoties Ecclesia templis,
Fac tua dilectum decoret præsentia cætum.

Qui benè saluifico didicisti fidere Christo,
Inter mortales rectè quoq; viuere disce.
Illa est æterno pietas gratissima Regi,
Humano generi quæ commoda plurima præstat.

Res age te dignas, & honesto exurge labore:
Ocium enim Satana puluinar dicitur esse:
Perdidit Ægyptum torpens ignauia vitæ
Dum studium fugitat pulcrum curamq; laborum.

Dilige maiores, æquales atq; minores,
Quaq; potes cunctos ratione iuuare, iuuato:
Ante alios autem caros reuerere parentes,
A quibus exortus vitæ primordia ducis,
Cedendum est senibus, decorādāq; grandior ætas,
Quod monet Entellus pulsans versansq; Dareta.
Te magis alliciet candor tuus, & tua fama,
Vt tibi sit curæ virtus grauitasq; senilis.

Irritare autem dictis factis ve caueto
Quos melior virtus maiorq; potentia munit:
Causa quippè cades spe defraudatus inani,
Et referes risum naso excipiendus adunco.

Debita solue pijs doctoribus atq; magistris,
Præsidio quorum poteris sapientior esse.

Qui

Qui p
Ingra
Corde
Candi
Semin
Nec
Qui n
Susti
Nam
Noue
Omni
Non
Cordi
Cred
Assu
Iusti
Omni
Past
Qua
Cont
Hos

MEDITATIONVM.

10.

Qui præceptores verbis traducit ineptis,
Ingratum spurium prodit se corde feroci,

Quæ bona conatu recto percepta, fideli
Corde tenes, alios pulso liuore doceto:

Candidulis animis sua præbet munera Pallas,
Semina doctrinæ latum ut spargantur in Orbem.

Plurima percipies proprio, studiose, labore:
Nec minor est virtus alios audire docentes.

Qui neutrum curat, sed inertem ducere vitam
Sustinet, hic nullum prognatus fertur in usum.

Elige quos virtus decorat formosa sodales:
Nam socij prauj sunt præsentissima pestis.
Noueris hos, illos verò prudenter amato:

Omnijs ex æquo iungi, dementia cæca est.

Vt mores hominũ nunc sunt, sapientia summa est,
Non temerè cuiquam confidere: Fidere nulli,
Cordis inhumani est, animi sed prorsus inepti
Credere se cunctis quos offert mobilis aura.

Munere seduci caueas, nec vendere leges
Assuescas precio, nec iura fauoribus ornes:
Iustus enim Domini est oculus, nec fallitur vnquã
Omnia qui solus cordis penetralia lustrat.

Rectores populi, quibus est respublica curæ,
Pastoresq; gregis sancti reuerenter honora:
Qua ratione valet corpus, si cætera membra
Contemerant dignum capitis cordisq; decorem?

Quis Deus & virtus meritã dedit alta coronã,
Hos quoq; tu niueo dignos reputabis amore.

B 2

Quid

LIBER PIARVM

Quid te liuor edet? quos serpens iste perurit,
Ad Phlegethontis aquas iter his mors sternit amara.

Deriuare caue in vicinum tristia damna:

Si potes, auertas. Homines qui lædere gaudet,
Pessimus ipse sibi est: & in ipsum sæpè redundant
Artificem, quæcunq; manus struxere dolosa.

Innocuas prohibeto manus à cæde cruenta:

Crudeles animi furij agitantur & igne
Daemonis horrendi: qui sese sanguine fœdant
Humano, celeri lapsu voluuntur in Orcum.

Hostibus obiectus, contendito viribus æquis:

Naturæ leges vitam defendere suadent.
Qui non, quando potest, hostes auertere curat,
Hunc sua in exitium præsens ignauia tradit.

Pro patria pugnans dare terga probrosa caueo:

Namq; mori est melius, turpem quàm viuere vitam.
Leges atq; greges & haras arasq; tuèri
Armis, consilio, studio, virtute, decorum est.

Belligeras acies doctè disponere, magna est

Ars, atq; ingenij generosi nobile signum:
Sed pugnare loco digno, est heroica virtus,
Exemploq; alios in prælia iusta cière.

Moribus optatis vitam decorato modestam:

Ingenij dotes petulans lasciuia fœdat.
In primis oculos cohibere memento vagantes:
Supplicium visus tulit Autonoëius heros.

Iucundam sociam vitæ mortisq; foueto,

Vt videas casti dulcissima pignora lecti.

Arti-

MEDITATIONVM.

11.

*Artibus & cultis dilectos imbue natos,
Assuescantq; DEVM primo cum lacte timere.*

*Irati pelagi fremitus tristissima res est:
Lata tamen, si tu muliebrem respicis iram.
O bene foelicem, cui fida & fertilis vxor
Contigit: à superis siquidem datur illa voluptas.*

*Cum generis stirpem, proauos atauosq; superbo
Ore crepant alij: claro licet ortus Achille
Esse, tu titulos prudenter comprime vanos:
Sola etenim virtus tribuit nomenq; genusq;.*

*Aurea libertas tibi si concessa Parentis
Munere supremi, sauis ne redde Tyrannis
Temet mancipium: Sin versa sorte priori
Ius tibi diripitur, vicij seruare caueto.*

*Pauper es & tenuis? spe tristia damna leuato.
Diues & excellens? fortunæ fidere noli.
Qui DEVS est, & regna tenet cœlestia, CHR I stus,
Deijcere illustres, humilesq; extollere nouit.*

*Si fortuna tuis votis aspirat amica,
Turgiduli fastus caueas implerier aura:
Sin tonat, & grauibus te pulsat iniqua procellis,
Fide DEO, & duro noli succumbere fato.*

*Quid malè te crucies veluti Telamonius Ajax
Thesalici arma ducis concedere iussus Vlyssi?
Fortior affectus proprios qui vincere nouit,
Quàm quicunq; alios didicit prosternere ferro.*

*Nec tu multa vora, temet nec rumpe bibendo:
Luxuria, tetrum est, turpi se velle necare.*

B3

Fune-

LIBER PIARVM

*Funera multa Ceres, dat funera multa Lyæus,
Funera multa infert Venus insatiabilis Orco.*

*Ebrietas deforme malum, turpissima pestis,
Ingens multorum viciorum procreat agmen:
Cui si te dedas monstro, delirus & amens
Fias: nam nulla compestitur Ebrius arte.*

*Despice lurcones, & edaces effuge ventres,
Qui cupis Aoniæ pars esse benigna coronæ.
Escas nec laceres violenter more canino:
Quippè homines gestus commendat honestus edendi.*

*Vina sitim extinguât: doctis gradus ille probatur.
Liberior Bacchus curas expellit amaras:
Heluones verò fuge, namq; heluatio mentem
Præcipitat, creat & rixas, & corpora perdit.*

*Dulcia non semper quæres ac mollia linguae:
Nâ stomachû quoq; tetra iuuât absynthia: quid quodd
Crebra animis noceant non cautis gaudia? fortes
Robustosq; viros labor efficit, artis & vsus.*

*Æqua tibi sit mens, hominẽ nec decipe quenquam:
Quodq; tibi nolis fieri, nulli improbus infer.
Iusticiam DEVS æternus demandat amandam,
Ipseq; non alia potius placatur acerra.*

*Nulla aconita nocent adeò ut scelerata venena
Peccati impuri: tu, qui sapis, eijce pestem.
Tutius est undis & abyssò mergier alta,
Quàm nimiùm squallens viciorum intrare sepulcrû.*

*Sint procul à nobis usuræ, furta, rapinæ:
Sapè etenim maius gignunt lucra improba damna.
Mor-*

Mortales sed cur cæci furta atq; rapinas
Ceu crimen damnant, vsuram ut numen adorant?

Magnificos inter fures, qui nomen honorant
Usuræ, tenuesq; parant suspendere fures,
Ne sit grata tibi mora: nam sunt noxia turba,
Exuguntq; homines ficta sub imagine recti.

Ob leue delictum rixas committere noli:
Multa etenim hoc æuo faciasq; ferasq; necesse est.

Quod verò lædit mortales, ferre recusa:

Ipseq; si pecces, censor tuus esse memento.

Vnius ob noxam pereunt sæpè integra regna
Peste, fame, & gladio: tu verò prouidus esto,
Ne facias quicquam, quod Numinis excitet iram:
Ira DEI siquidem nimis intolerabilis est res.

Diuitijs partis studeas fœliciter uti:

Nam fortuna viros frugales ornat amatq;.

Non Acolastus eris, non Euclio, si modus adsit

Omnibus in rebus, metasq; sequaris honestas.

Diuini seruis verbi, Christi q; ministris

Consilijs, opibus, fructu, succurre libenter.

Sanam qui tradit doctrinam, dignus habetur

Cui præstetur honos, reuerentia, victus, amictus.

Largâ pande manû: Christi nec negligè membra

Captiuos, ægros, viduas, lapsos & egentes:

Præcipuè curare scholas decet, vnde iuuentus

Erudienda DEVM discet moresq; modestos.

Doctiloquos vates tibi conciliare labora,

A quibus accipies nomen famamq; perennem.

LIBER PIARVM

Concutit & muros & turre longā vetustas :

Sola manet virtus monumentaq; fulgida vatū.

Lique malos, mens his nō grata est: fœdat Aëllō
Vngue, luto, rostro, quæ splendida munera dantur.

Quod meritum præstas ingratīs, protinū illud
In tenui vento liquidoq; in flumine pingunt.

9 Infamam alterius mendacia spargere noli :

Mendaces siquidem linguas manet ultio certa
Irascente DEO : nec seua Calumnia regnum
Obtinet æternum, DEVS est si iustus & æquus.

Sermones vita fœdos & dicta nefanda :
Turpia quæ factū, sunt hæc quoq; turpia dictū.
Absit ab ore tuo reprobæ petulantia vocis :
Vir bonus & sapiens linguæ moderatur habenas.

Affectus ratione doma, nec inania vota
Volve animo, rerum fatuo detentus amore.
Quicquid ages, Vitæ normam proponito Christum :
Sic tibi non deerit mitis fortuna Deusq;.

Debile si mœsto corpus languore prematur,
Naturæ cultæ Medicina conuenit uti :
Sin animam lædit morbus lacrymabilis ægram,
Doctrina ex Christi cœlestem quære medelam.

Mens tibi cū titubat (quis semper sanus?) amico
Christi mandato prudens pete mystica sacra,
Ne peccatorum lethali percitus ictu,
Corporis atq; animæ facias miserabile damnum.

Linea cū fuerit transacta nouissima vitæ,
Et tibi summa dies languentes claudet ocellos,

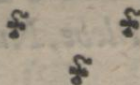
Trade

MEDITATIONVM.

13.

Trade lubens animam Christo, requiemq, capeſſe
Extremam, placida fatorum lege ſolutus.

Corporis humani compago quandò reſurget
Clarificata DEO, tunc tu quoq, mente reſumpta
Egredieris humo gelida ſplendensq, potensq,
Æterna ſuperùm deinceps victurus in aula.

ORATIONCVLÆ ELE- GANTES, EX BIBLICIS

ſcriptis concin-
nata.

MOSES PRO POPVLO

orans, Exod : 32.

TE rogo ſumme DEVS, teq, obſecro fide Patrone,
Pectoris excipias anxia vota mej.

Peccauit populus, peccata grauiffima fecit :

Conſtituit ſiquidem numina falſa ſibi.

Auro (vah facinus, vah deteſtabile crimen)

Conflatos ſulti conſtituere deos.

O dimitte illis cæcam, DEVS optime, noxam :

Et flammæ iræ fac moderere tuæ.

B 5

Quòd

LIBER PIARVM

Quòd si non facies, me dele prorsus ab illo,
Dextera descripsit quem tua sancta, libro.
Nec memor esto mej, toto nisi corde dolentem
Suscipias populum progeniemq̃ tuam.

ARON ET MOSES ORAN- tes pro Plebe, Num. 16.

Spirituum princeps, Deus ô fortissime diuūm,
Quem summum agnoscit terra polusq̃ patrem:
Nūm peccante vno, rigidam commotus in iram,
Omnibus ex æquo trux inimicus eris?
Omnes nūm pariter tanget censura, nec ulli
Parces, si paucis mens sit iniqua viris?
O DEVS, esto memor propriæ pietatis, & in nos
Ne mittas iræ fulmina sæua tuæ.

ECCLESIA PRO NOTICIA DE Iorans, Sapient. 16.

O Pater, hunc titulū virtus tua magna meretur:
Semper enim patria tu pietate nites.
Tu DEVS es noster suavis, mitisq̃ bonusq̃:
Sermo tuus verus, dogmata vera tua.
Omnia disponis clementer, & omnia dextrè
Dirigis, & rectè cuncta vigere facis.
Quòd si peccamus, miseros errore retractos
Quàm tua maiestas sit luculenta doces.

Sin

MEDITATIONVM.

14.

*Sin minus erramus, scimus nos esse fauore
Ac nutu ornatos praesidioq; tuo.
Te siquidem nouisse DEVM rerumq; parentem,
Iusticia est omni condecorata bono.
Iusticiamq; tuam complecti pectore puro,
Lucida directam pandit ad astra viam.*

POPVLVS PRO LIBERATI-

on orans, Iudic. 10.

EHeu nos miseros : pudet, ab pudet addere plura:
Sed viciū nostrum commemorare decet.
Peccatis nostris te laesimus, optime diuūm :
Ante tuam faciem crimina nostra patent.
Nam, quia te Dominum foedis contempsimus ausis,
Intulimusq; tuo numina caeca loco :
Ecce rei meritū sumus omnes : nemo tribunal
Declinare potest, arbiter æque, tuum.
Redde igitur quicquid placet, & nos ritè coherce :
Censuraq; tua facta patrata preme.
Interea clemens auerte pericula mortis
Æterna, & solita nos pietate iuuā.

SAMSON ORANS PRO IVSTA

in aduersarios vindicta,

Iudic. 16.

REbus in afflictis Rex ô inuicte, Deusq;
Omnia qui sensu discutis acta tuo :

Quæso

LIBER PIARVM

Quæso, memento mej, sublataq; robora redde:
Redde mihi vires ingeniumq; meum.
Me DEVS exaudi, DEVS ô succurre roganti:
Nec rapiat præceps hæc mea vota Notus.
Ultio prompta meos, te vindice, subruat hostes:
Succumbat manibus dira propago meis.
Pro binis oculis mihi demptis fraude doloq;
Vna vindicta stirps scelerata ruat.

REX ASA ORANS PRO DIVI- no præsidio, 2. Paral. 14.

SEu cœtu exiguo, turba seu deniq; grandi
Auxilium nobis suppeditare velis:
Vna eademq; tibi res est, DEVS optime, nanq;
In manibus virtus est operosa tuis.
Præsidio venias nobis, fortissime Regum:
Tu siquidem Dominus noster es, atq; DEVS.
In te speramus: te præside sumimus arma:
Tu reprobos poteris debilitare viros.
Ingentem petimus, non magno robore, turbam:
Multiplicem petimus parua caterua manum.
O DEVS, ô Patrone potens, hanc asserere causam:
Nam cur mortalis te superabit homo?

REX IOSAPHA ORANS, 2. Paral. 14.

DVm cruce cõprimimur valida, curisq; malignis
Afficimur, fato conficimurq; graui:
Ad te,

MEDITATIONVM.

15.

Ad te, summe DEVS, pia cordis vota leuamus :

Nanq; vides quantum nostra querela valet.

Nos pius exaudi, nos & saluare memento,

Diuiuos titulos qui pietatis habes.

Quando ignoramus quidnam tentare decebit,

Consilijsq; carent pectora nostra bonis :

Hoc tantum superest, oculis ut ad æthera pansis,

Abs te deuota mente rogemus opem.

ORATIONCVLA IN AFFLICTI-

one, Tob: 3.

T*U DEVS es iustus, tu iudex optimus æqua
Iudicij recti dexteritate vales.*

Quicquid agis, clementer agis: veri q; tenacem,

Autoremq; boni te sacra corda sciunt.

O talis tantusq; DEVS, mea crimina dele:

Et memor esto mei, meq; benignus ama.

Ah ne vindictam tetro de crimine sumas,

Quo maculata mihi cæca iuuenta fuit.

Nec reminiscaris quæ sunt delicta patrata

Per me, perq; meum, carne iubente, genus.

ORATIONCVLA IN

Cruce, Tob: 3.

T*E quia, sancte DEVS, contempsimus, & tua iussa
Spreuimus, in nobis luxuriante malo:*

Hæc

LIBER PIARVM

*Hæc iccirco reos direptio vexat & angit,
Et nostrum inuadit sanna probrosa caput.
Externaq; sumus vaga facti fabula genti,
Genti quæ nescit nomen opusq; tuum.
Iustus es, & censura tua est æquissima : nosq;
Factorum merita conditione premis.
Nam declinantes stultè tua iussa verenda,
Arbitrio nostro fecimus omne nefas.
Nec te sincero venerantes pectore, vocis
Ætheriæ gratos hausimus aure sonos.
Ergò mihi fiat, fieri quodcunq; iubebis :
Atq; voluntatis sint rata iussa tuæ.
Spirituq; meo placidam concede quietem,
Possit ut optata mens mea pace frui.*

MANASSES ORANS PRO

*peccatorum remissione,
2. Paral. 36.*

P*Ecceui Domino, Domino peccaui, & eundem
Delictis læsi criminibusq; meis.
En, miser agnosco culpam facinusq; patratum :
Voluitur ante oculos improba noxa meos.
O DEVS esto mihi clemens, peccataq; dele
Hæc mea : nam medicus tu meus esse potes.
Me miserum ne perde virum, ne perde iacentem
Densis in tenebris carceribusq; necis.
Quoduis tolle malum, quemuis expunge reatum,
Qui peccatores iustificare potes.*

Auspi-

MEDITATIONVM.

16.

*Auspicio cedat læto damnatio quæuis :
Et caput incingat gratia dia meum.
Eià age, da veniam, DEVS ô mitissime, lapso,
Crimina confiteor qui mea cuncta tibi.
Mortales etenim miseros audisq; iuuasq; :
Conuersosq; tua propietate beas.*

IUDITHA ORANS PRO FOE- lici rerum successu, Iudith. 9.

Testamenta, DEVS, tua condecorare memento,
Promissumq; tuum constabilire para.
Consilium cordis tribuas & mentis acumen,
Desq; mihi sermo dulcis ab ore fluat.
Deniq; sic moderare meos, DEVS alme, labores,
Vt tua permaneat sanctificata domus.
Agnoscant autem tua gentes robora, quòd sis
Æternus Dominus, perpetuusq; DEVS.

IUDITHÆ ORATIUNCULA in arduo negotio, Iudith. 13.

Robora confirma, DEVS ô mea : daq; labores
Communi eueniant utilitate, mei.
Respice quicquid agã, simul & mihi dirige dextrã,
Vt, quod proposui, perficiatur opus.
Ingere te mihi, magne DEVS : cœptumq; gubernã,
Vt sacra scribatur lux hodierna tibi.

MAR.

LIBER PIARVM
MARDOCHÆVS ORANS PRO
liberatione ab imminente peri-
culo, Hester : 14.

PErcepe, summe Pater, querulo quas pectore voces
Edo : nec gemitus respue signa mej.
Placatus nobis esto, populumq, benignus
Cerne tuum, & lectum, quaeso, tuere gregem.
Luctus fac nostros in dulcia gaudia vertas,
Qui proprio nutu vertere cuncta potes.
Nos verò eximia tua nomina laude feremus,
In nostro donec corpore vita manet.
Ora igitur noli nobis concludere, digno
Te qui conamur concelebrare sono.

HESTERÆ REGINÆ ORA-
tiuncula pro liberatione,
Hester : 14.

SVrge DEVS noster, nostrasq, capeffe querelas:
Afflictosq, iuua, summe Patrone, tuos.
Ingruit hora nocens & lamentabile fatum,
Tendunturq, tuo retia torta gregi.
O DEVS, ô Regum Rex inuictissime, cunctos
Victrici dextra qui superare potes.
Hostibus è diris nos erue : daq, salutem,
Ac animas nostras subtrahere, quaeso, neci.
Et, tua carminibus latis ut nomina pangam,
O mea sollicito corda dolore leua.

HIO-

MEDITATIONVM.

17.

HIOBI CONSOLATIO SVB

Cruce & afflictione,

Hiob. 1.

DAnte DEO lati bona si suscepimus, an non
Tristia sumemus munera dante DEO?
Ex utero matris perueni nudus in Orbem:
Nudus & in tumultum mox properabo meum.
Optima quæquæ DEVS donauit, & abstulit idem
Iudicij recti iusticiæq; memor.
Quod Domino placuit qui regnat in æthere vasto:
Hoc rectè factum confiteatur homo.
Sit nomen Domini benedictum, nobile, fulgens:
Detur & aeterno gloria vera DEO.

ORATIONCVLA PRO LIBE-

ratione, Esaia 37.

Perfaciles præbe, DEVS optime, vocibus aures
Nostris: & promptus paucula verba cape.
Sanctos pande oculos, fortunamq; aspice nostram,
Ac hominum cautus quælibet acta vide.
Hostibus è rigidis nos eripe: vimq; relide
Illorum, qui nos fraude doloq; petunt.
Sic celebrem Regem te noscent omnia regna:
Teq; colent vnum secula cuncta DEVM.

C

ORATI-

LIBER PIARVM
ORATIVNCVLA CONTRA
pertinaciam & securitatem,
Esaia 63. & 64.

Quid permisisti, DEVS, ut nos deuius error
A vera eriperet conspicuaq; via?
Cur indurari fecisti pectora nostra,
Ne nos ornaret relligionis amor?
Quò timor ingenuus properauit & inclyta virtus?
Quò pietas animi? quo veneranda fides?
Nos, pater, aspucito clementer: & omine dextro
Hæredes regni condecorato tui.
Tu DEVS es noster: miseri nos, terra lutumq;
Tu Rex es noster: nos tua turba sumus.
Sis igitur mitis, cæptumq; remitte furorem:
Crimina tuq; tuo nostra fauore tege.

ORATIVNCVLA PRO AVXI-
lio diuino, Hierem: 17.

Sanus ero, si me sanum, DEVS, esse iubebis:
Saluum si facies, verè ego saluus ero.
A pietate tua mea pendet vita salusq;
Nam mea tu solus gloria, laus & honor.
Te duce, firmus ero: duce te formidine nulla
Concutiar: nam me prouidus ipse regis.
Quòd si fortè mihi pœna exoriatur & angor,
Tu mihi præsidium spesq; salutis eris.

Qui

MEDITATIONVM.

18.

Qui me perturbant, hos tu confunde: nec ipse
 Deflectam à verbo consilioq, tuo.
 Me qui contristant, hos tu compesce: nec ipse
 Dogmatis arguta voce carebo tui.
 Aut auerte malos: aut contere prorsus eosdem,
 Si placida nolint relligione regi.
 Arripiat prauos animos contritio duplex,
 Duplicis ut pœnæ conditione ruant.

ORATIONCVLA PRO

vita emendatione,

Hierem: 31.

ME castigasti, DEVS: & reprehensio iusta
 Erudijt mentem, te monitore, meam.
 Indomitus veluti sine lege iuuenculus errat,
 Dum vitulabundus per iuga verna ruit:
 Sic ego lasciuæ sectatus gaudia carnis,
 Antetuli iussis dogmata falsa tuis.
 Postquam perdidici mores cognoscere mundi,
 Iudicioq, tuo purius esse nihil:
 Me tibi subieci DEVS optime, teq, rogavi
 Vt mea lustrares flamine corda sacro.
 Ergò meum conuerte animum, mentemq, serenam
 Da mihi: nam te vno præsidente, iustus ero.
 Tu siquidem meus es Dominus, meus atq, creator:
 Idem tu vivis Rexq, Deusq, meus.

C2

ORA

LIBER PIARVM
ORATIONCVLA SVSANNÆ

aduersus calumniam,

Daniel: 13.

O DEVS, æterno qui numine cuncta gubernas,
Et iustis oculis abdita cuncta vides:
Omnia qui nosti præsentia, quique futura,
Qui quoque præteriti temporis acta tenes:
Tu scis, tu cernis, mera quod mendacia dicant
Fraudes qui ponunt insidiasque mihi.
Cumque mihi semper fuerit mens conscia recti,
Et videam quales composuere dolos:
Opprimor ecce graui causa, fastumque proteruum
Sustineo: Usque adeo præualuere mali.
Alme DEVS, succurre mihi: linguasque dolosas
Destruere iudicio præsidioque tuo.

ORATIONCVLA LEPROSI,

Matth: 8. Marc. 1.

Angor me mentis, languor me corporis urget:
Pectoribus resident gaudia nulla meis.
Hei mihi, quò vadam? totus me deserit Orbis:
Quis potis est medicus tanta leuare mala?
Tu, pie Christe, potes, si vis, me reddere mundum:
Tuque potes curas attenuare meas.
Christe, mihi succurre precor: succurre vocanti
Christe DEVS: felix quæ, bone Christe, iuuas.

DISCI-

MEDITATIONVM.

19.

DISCIPVLORVM ORATI-

uncula, Matth. 8.

INgruit aëreis tempestas horrida ventis:
Et furit interto vasta procella freto.
En, concussa graui nauis tremit anxia fluctu,
Sollicitosq; omnes cura molesta tenet.
Quis ferat auxilium? Rex ô Rex maxime Christe,
Erige te: morti turba propinqua sumus.

CENTVRIONIS ORATIUNCULA

pro famulo ægrotante, Matth. 8.

Non ego sum dignus, tanto non aptus honore,
Ut tectum subeas, optime Christe, meum.
Vnum dic verbum, magno quia robore polles:
Confestimq; potens expedietur opus.
Quiq; meus morbo famulus vexatur atroci,
Spes mea ceu spondet, te duce sanus erit.
Ipse meis quicquam quod si mandâro ministris,
Sollicito studio protinus illud agunt.
Te quantò citius rerum natura timebit,
Mandato vt fiant omnia, Christe, tuo.

CÆCI IUXTA VIAM ORAN-

tes, Matth. 9.

Cernere quàm gratū est Phœbej lumina vultus,
Atq; oculis clarum posse videre diem:
Tam nobis atrox res est & plena doloris,
Quod nostros oculos nox tenebrosa premat.

C 3

Lumi-

LIBER PIARVM

*Lumina quis nobis reddet, tenebrasq; fugabit?
Visum quis medicus restituisse potest?
Hoc præstare decus potis es, Rex optime Christe:
In manibus siquidem sunt sita cuncta tuis.
Nate DEI viui, Davidis amabile germen:
Aspice nos miseros pro pietate tua.*

ORATIONCVLA PETRI NV- tantis super mare, Matth. 14.

*S*iccis dum pedibus freta per sublimia vado,
Nutantem infido deserit vnda gradu.
Christe iuua, pie Christe iuua: mihi porrige dextrā:
Serua me: pereo, me nisi, Christe, iuues.

CANANÆA ORANS, Matth. 15.

*S*ummi nate DEI, DEVS, ô Rex optime IESV:
Germinis Davidis qui generatus homo es.
Tu miserere mei, simul & succurre vocanti,
Dulce meræ nomen qui pietatis habes.
Respice me, votumq; meum, pie suscipe IESV:
Et precibus iustis pondus inesse sine.
Si dapium micis saturantur sæpè catelli,
Concedas queso paruula dona mihi.
Non ego magna peto: quod te decet, adde roganti.
Namq; rogare, meum est: attribuisse, tuum.

PVBLI-

MEDITATIONVM.

20.

PUBLICANVS ORANS,

Luc. 18.

PEccaui : piget & tædet conuexa tuerj
Cæli : sed clemens, ô **DEVS**, esto mihi.

LATRO E CRUCE,

Luc. 23.

IN regnum optatum cùm veneris, optime **IESV** :
Propietate tua, quæso, memento mei.

STEPHANVS ORANS DVM

Lapidaretur, Act. 7.

OBruor : ast illis peccata remitte patrata :
Clementerq; animam suscipe, **Christe**, meam.

CHRISTVS ORARE DOCENS,

Matth. 6. Luc. 11.

LVcida, summe Pater, cui præbent æthera sedem,
Sanctum sic toto nomen in Orbe tuum.

Clara tui niteat maiestas inclyta regni,

Imperio ut subsint omnia regna tuo.

Omnibus in terris tua fiat dñi voluntas,

Stellifera sicut dicitur esse domo.

Dimensum nobis nostrum da pane diurno,

Spiritus ut sano corpore sanus agat.

C 4

Errores

LIBER PIARVM

Errores alijs veluti dimittimus ipsi,
Debita sit nobis nostra remissa velis.
Effice ne violet nostras tentatio mentes,
Nostraq; ne cæca pectora fraude ruant.
Erue nos hostis rigido de iure maligni,
Et procul à nobis omne repelle malum.
Quod petimus, fiat: quia tu uiuisq; vigesq;
Æternus Dominus, perpetuusq; DEVS.

CANTIO MARIE VIR- ginis: Luc. 1.

Mens mea diuino iandudum incensa calore,
Æterni Domini nomina sancta canit.
Spiritus atq; meus felici exultat amore,
Dum mihi seruator cernitur esse DEVS.
Aspicit ille suam famulam vilemq; ministram,
Et miseram patria pro bonitate iuuat.
Hinc omnis populi vox me feret vna beatam,
Humani generis semina donec erunt.
Nam mihi rem grandem Cœlestis præstitit heros,
Sanctum qui nomen solus & vnus habet.
Cuius perpetuò durat clementia: cuius
Perpetuò decorat dextera fida pios.
Quem penes imperiū, penes est quæ summa potestas,
Et simul inuictæ robora dura manus.
Dissipat ille malos, coetus dispergit inanes
Pectore qui tumido verba superba crepant.
Detrahit

MEDITATIONVM.

21.

Detrahit ille feros excelsa sede Tyrannos :
 Mansuetos animos sorte fauente beat.
 Dona pijs tribuit sublimia : deserit idem
 Prauos, quos mentis friuola cura trahit.
 Promissiꝫ, memor placidis nos excipit vlnis,
 Qui sumus Isacidæ sancta propago domus.
 Hoc equidem patribus nostris promiserat olim
 Rex ille omnipotens, omnipotensꝫ DEVS.
 Cuius honorificum nomen reuerenter amabunt,
 Qui fidei rectæ dogmata vera probant.

SIMEON, Luc. 2.

Nunc, DEVS alme, tuum solue ministerium
 Carcere corporeo.
 Daꝫ, mihi pacem, daꝫ, perenni
 Posse quiete frui.
 Nam tua verba meo, magne Patrone,
 Corde recepta manent.
 Luminibusꝫ, meis cerno salutem
 Cœlica ab arce datam.
 Missus enim Mundo CHRISTVS Iesus
 Munera pacis habet.
 Gentibus hic præbet lumen amicum,
 Eximiumꝫ, decus.
 Idem Israëlis gloria fulget,
 Conspicuousꝫ, nitor.
 Gratia, CHRISTE, tibi cum Patre summo,
 Flamme cumꝫ, sacro.

C 5

PRE-

LIBER PIARVM
PRECATIONES QVO-
TIDIANÆ.

PRO BONO DIEI
auspicio.

Magne Pater, Cœli Rex inclyte, conditor Orbis,
Fac mihi lux isthac conuenienter eat.
Et mentem, linguamq; meam, vitamq; gubernas,
Vt tua pacato pectore iussa sequar.

AD CHRISTVM DO-
minum.

Disspellit nitidus tenebrosas lucifer umbras,
Soleq; lux fulgens exoriente datur.
Cordibus è nostris densas, ô Christe, tenebras
Excute per verbi lumina clara tui.
O Patrone potens, concede rogantibus, vt nos
Protegat Angelici fida caterua chori.
Te mediatorem nobis præbere memento,
Nos iunet vt summi gratia dña Patris.

VOTVM LABO-
rantis.

More ego dum solito mentem corpusq; fatigo,
Me rege præsidio, Christe benigne, tuo.

Tu

MEDITATIONVM.

22.

*Tu nisi conatus nostros disponis & ornas,
Non facit officium mens ñe manus ñe suum.
Ætherio quòd si tu nos spiramine repleas,
E studijs nostris nobile surgit opus.
Ergò ades, & mecum, dulcissime Christe, labora :
Nam fortuna tua, stat mea tota, manu.*

CONSECRATIO

mensæ.

*Omnia qui sancto, Deus optime, numine pascis,
Pasce libens donis corpora nostra tuis.
Protegat & famulos tua nos sanctissima dextra,
Te Dominum ut verè pectora nostra colant.*

ALIA MENSÆ CON-

secratio.

*Omnia qui pascis viuentia, maxime rerum,
Et genus humanum fautor amicus alis :
Esto pius nobis pastor, gratoq; fauore
Pronus nos decora qui tua membra sumus.
Serua animas nostras puri dulcedine verbi,
Et veris orna corpora nostra bonis.*

GRATIARVM ACTIO

pro victu.

*Dicimus ore tibi grato, DEVS vnice, laudem,
Corpora qui largo munere nostra foues.*

Pasce

LIBER PIARVM

*Pasce etiam æterno sacri nos nectare verbi,
Degat vt in membris mens benè sana suis.*

ALIA GRATIARVM

actio.

D*icimus, ecce, tibi meritas, pater optime, grates,
Qui nos fidus alis, mitis & vsquè foves.
Concede vt studio te puro ritè colamus,
Nostraq; sint verbo dedita corda tuo.
Nam tu cum Nato & sancto Spiramine regnas
Æternus Dominus, perpetuusq; DEVS.*

PRECATIO MERI-

diana.

E*Medio spargens sua lumina Phoebus Olympo,
Exhibet humano commoda multa gregi.
Christe decus Cæli, Mundi sol, maxime Christe,
Ingere pectoribus dogmata sancta pijs.
Solis vt ætherij tellus grato igne calescit,
Pectora sit vigeant Flamine nostra sacro.*

VOTVM VESPER-

tinum.

S*ol abit, & tenebras nox humida spargit opacas:
Nos, quæso, illustra lumine, Christe, tuo.
Auspice te Soles abeunt, redeuntq; : suasq;
Continuant aptè noxq; diesq; vices.*

Christe

MEDITATIONVM.

23.

*Christe DEVS, stabiles animos tu redde tuorum,
Vt dulci exultent lucis amore tuæ.*

PRECATIO CVBITVM

euntis.

O Pater, omnipotens rerum seruator & autor,
Nocte sub hac tutor prouidus esto mihi.
Pelle procul Stygij fraudesq; artesq; Draconis,
Vt somno leni tempora noctis eant.

PRECATIO NO-

cturna.

E Vigilo, cedunt cum molli somnia, somno:
Vt legi inuigilem da, DEVS alme, tuæ.
Te sine, turbatur tenebris sapientia nostra:
Te sine, mens mæsto victa sopore iacet.
Mortales igitur miseros, ô summe creator,
Diuini radijs Flaminis, oro, iuues.
Spiritus, ecce, tuus nostri est medicina doloris:
Fonte vel hoc uno gaudia vera fluunt.

EÛCHARISTICON

in DEVM.

Pectore sincero summum celebrate parentem:
Atq; hilari verum voce sonate DEVM.
Hoc opus in primis sanctum est: hoc utile cunctis,
CHRISTI qui dici viuida membra volunt.

Grande

LIBER PIARVM

Grande DEI Numen sanctorum corde quiescit,
Et placidos motus sensaq; recta creat.
Nobilis inde fides oritur, fideiq; potestas,
Quæ facit ut resonent carmina sacra pij.
Carmina sacra pij meritò resonare laborant:
Debetur vero gloria tanta DEO.
Nam DEVS est solus vitæ dator atq; salutis:
Auspicio CHRISTI dat Pater ista bona.
Qui sine præsidio CHRISTI se sperat ad astra
Venturum, in Satanae squalida regna ruit.
Propterea CHRISTVM mediatoremq; ducemq;
Et cum Patre DEVM, nostra Thalia canit.
Surgite magnifici procures, patresq; verendi:
Surgite vos iuuenes, Pieridumq; chori.
Surgite matronæ præstantes, surgite Nymphæ,
Vestraq; sublimi pandite corda DEO.
Aspicite inuictum Regem, summumq; monarcham,
Quem Dominum agnoscunt sydera, terra, fretum.
Hic est ille, bonos æquo qui iure tuetur
Patronus clemens, munificusq; pater.
Hic est ille, malos rigida qui lege coercet
Iratu iudex, terribilisq; DEVS.
Ut DEVS est facilis studio votoq; piorum,
Prætorum incepto sic solet esse grauis.
Quin igitur mecum fœlix Ecclesia surgis?
Agnoscisq; DEI nomina sancta tui?
Lator & exulto quoties me Spiritus urget
Ætherius magnum glorificare DEVM.

Præci-

MEDITATIONVM.

24.

Præcipue verò nunc ardua iubila tollo,
 Sentio dum vini robora magna DEI.
 Ille meam decorat vitam mærore repulso:
 Ingenij renouat lumen & ille mei.
 Ite procul curæ mordaces, ite querele:
 Fortunæ nostræ est portus & aura DEVS.
 Nobile formetur dulci testudine carmen,
 Doctis quæ fidibus condecorata sonet.
 Auratæ accedant citharæ, quæ pectora culta
 Dulcisonis modulis exhilarare queant.
 Quicquid terra fouet, quicquid versatur aquarum
 Gurgite sub liquido, quicquid Olympus habet:
 Illud honorati lætetur amore Patroni,
 Atq; creatorem laudet ametq; DEVM.

AD IESVM SER-

uatorem.

O Quàm dulce tuum, IESV mitissime, nomen,
 Qui medijs reficis pectora mæsta malis.
 Ut rosa constrictum cor matutina relaxat,
 Languenti sices tu medicina mihi.
 Tu medicina mihi suavis, suauissime IESV:
 Rebus in aduersis, te Duce, victor ero.
 Abs te proueniunt æternæ gaudia vitæ:
 Vitaq; præsidio nostra beata tuo est.
 Hoc ego dum meditor munus, dulcissime IESV,
 En, mihi cor totum flagrat amore tui.

Hoc

LIBER PIARVM

*Hoc in amore mori certum est : mors illa beata,
CHRISTO animas nostras quæ sociare potest.*

DE COMETARVM

frequentia.

*Æthere sublimi quare tam sæpè Cometæ
Fatali apparent lumine terribiles ?
Quid notat hic ignis ? quid signat noxia flamma ?
Quid facies Cœli tam truculenta docet ?
Non ego sum tantus, non sunt mihi munera tanta,
Qui decreta queam prodere mira DEI.
Si tamen est licitum mysteria pandere pauca,
Pectoris, en, promptus sensa recludo mej.
Terras atq; fretum cœlestis territat ira,
Ira timenda malis, non metuenda bonis.
Regna gemet, populus murmur dabit, arduus æther
Mugiet, & passim lis inimica strepet.
Magno languescet mœrens Ecclesia luctu :
Tantus erit gemitus, tam dolor acer erit.
Magno tabescet nutans Respublica lapsu :
Usque adeò proprio robore fracta ruet.
Nemo DEI fugiet dextram, qui mente dolosa
Instructus prauum commeditatur opus.
Hei mihi, cur multos vario stratagemate iustos,
Conniuente DEO, turba profana premet ?
Territa mens refugit miseros euoluere casus
Mortalis vitæ, luctificosq; dies.*

At

At

Ele

No

O

S

Et

Sis

Et

D

Tu

M

MEDITATIONVM.

25.

At tu, summe DEVS, cohibe crudelia fata:

Et serua Reges magnanimosq; duces.

Electisq; tuis da vera munera pacis,

Quodq; nequit Mundus suppeditare bonum.

Nos tibi pro meritis placidissima vota feremus:

Serviet & laudi nostra Camœna tuæ.

§ §

§

ODÆ SOLENNES, QVAS

IPSE AVTOR AD HARMO-

nias testudineas, & citharæ con-

centus, decantare con-

suevit.

AD DEVM PA-

trem.

STirpis humana Pater, & creator

Omnium rerum, simul & salutis

Et meæ vitæ decus, & meorum

Cura laborum.

Sis mihi fidus misero Patronus

Et gubernator vigilans, dolorum

Dum premor fluctu grauibuscq; vexor

Obuius undis.

Tu meam doctis poteris leuare

Motibus cymbam, Boreæq; duri

D

Mur.

LIBER PIARVM

Murmur horrendum benè mitigare

Solus & vnus.

Namq; tu regnas DEVS, & perenne

Est tibi nomen: tibi sunt ministri

Angeli sancti: tibi seruit vnj

Totus Olympus.

AD CHRISTVM SER-

uatore.

O *CHRISTE, qui me praesidio iuuas*
Forti, nec vnquam me miserum orphanum
Durus relinquis: quàm potenti
Me regis vsquè fauore, & vsquè.

Submitto totum me tibi: me tibi
Trado ministrum: tu mihi dexteram
Præbes benignam, meq; sano
Consilio placidus gubernas.

Haud nescius sum quàm tua bonitas
Felix nitiscat, qui cupis & iubes
Vt ocio turpi relicto
In studijs licitis moremur.

Cognosco quàm me diligis & foues
Clemens patronus: nec sinis vt ruam
Fato nocenti, Dæmonumq;
Insidijs vapidis petitus.

Hæc causâ cogit me, rationibus
Æquis vt ad te confugiam fide

Firma,

MEDITATIONVM

26.

*Firma, DEVS qui cum Parente,
Flamine & atherio, es perennis.
Quod restat ergò, sanguine me tuo
Munda vocantem, Nate DEI, DEVS:
Et mortis extrema sub hora
Me sociare tibi memento.*

AD SPIRITVM sanctum.

*S*ummi parentis lucide Spiritus,
Reple tuorum corda fidelium:
Tuiq; amoris fac perennes
Igniculos in eis micare.
Qui linguarum multiplici sono
Sparsas per Orbis cognita climata
Gentes, potenter congregasti
In fidei placida unitate.
Donante CHRISTO, tu monitor venis
Doctorg; noster rebus in omnibus,
Quas scire debent ad salutem
Pectora sancta tibi dicata.
Cantamus ergò carmine te sacro,
Qui Trinitatis tertia diceris
Persona, nec non Unitatis
Vniuersus vigor & potestas.

Dz

PRO

LIBER PIARVM

PRO PACE.

Rerum creator omnium,
DEVS deorum maxime,
Pacem dato nobis tuam,
Vt dextera tuti tua
Tibi canamus gloriam.

Nam nemo vivit aut viget
Te præter, ô Rex optime,
Qui nos queat defendere:
Tu nempe noster es Pater,
DEVS q̃ noster unicus.

O corda nostra cœlico
Comple benignus munere,
Flatusq̃ sancti robore,
Ne Dæmonum fracti dolis
Dirum ruamus in scelus.

Peccata qui volens amat
Turpiq̃ gaudet crimine,
Ab Angelis contemnitur
Bonis, remissio nisi
Per gratiam fiat DEI.

DEVS suos ab omnibus
Mundare sordibus potest:
CHRISTI cruore vivido
Procedit hæc serenitas
Incunditasq̃ libera.

Nam

Hæc

In p

Qui

Vid

Nam

*Nam nostra sanctus Spiritus
Cum corda nutu caelico
Mouere conatur, Patris
Sentimus omnes gratiam
Et Filij clementiam.*

*Hæc Trinitatis æquitas,
Et Vnitatis claritas,
Mentes fidelium bonas
Aduersus omnes inferos
Sustentat omni tempore.*

*In pace nos ergò tua,
Potens DEVS, quiescere
Deposcimus, ne retia
Curramus in nocentia
Mortis dolosq; Dæmonum.*

*Qui solus es fortissimus,
Qui solus inuictissimus,
Aduersus hostium minas
Defende nos seruos tuos,
Firmamq; da constantiam.*

*Videte, quàm clemens DEVS
Omnes iuuat, qui pectore
Fido preces fundunt pias.
Huic sit perennis gloria,
Et laus per omne seculum.*

D 3

PRO

Nam

LIBER PIARVM
PRO ILLUMINATIONE

spirituali.

O DEVS, lucis dator & creator,
Ore qui CHRISTI cupis esse notus
Gentibus terræ, populisq; cunctis
Totius Orbis:
Cordibus nostris radios potentes
Spiritus sancti pius infer: atq;
Nos tuum castæ rege veritatis
Lumine cœtum.
Verba sublimi tua luce fulgent,
Et pios ducunt animos ad altas
Cœlitum sedes, tribuuntq; blandæ
Munera pacis.
Pelle fallaces igitur tenebras,
Et feras laruas Stygij Tyranni
O DEVS pulsa, veterisq; robur
Frangere Draconis.
Surge, quid torpes generose sanguis?
Fac DEO vero placide acquiescas.
Summus hic Rex est, hominesq; clara
Luce gubernat.

PRO REGE, REGINA, REGIA SO-
bole, & statibus Regni Daniae.

O DEVS qui Rex Dominusq; summus
Omnium es Regum: placidus capeſſe

Verba

MEDITATIONVM.

28.

Verba quæ fundo, mea nec repelle

Candida vota.

Danicum Regem nitido favore

Mitis exorna, celebriq. nostram

Luce Reginam decora, atq. eorum

Protege stirpem.

Da viris doctis benedictionem

Cœlicam, serua populos & omnes

Incolas Regni, statibus benignus

Omnibus est.

Omnibus fulgens tua sit voluntas,

Vt tibi puris animis probemur,

Et tuum nomen studio modesto

Ritè colamus.

Templa te cantent, resonent Lycæa:

Quippè tu regnas Deus vnus, atq.

Imperas: tu das, adimisq. solus

Regia sceptrâ.

Tu decus mentis, sapientiamq.

Prosperos casus, & honesta legum

Iura das: amplo siquidem nitescis

Munere diues.

Dives & terra, pelago, poloq.

O DEVS: fœlix, tua qui beata

Iussa sectatur, memoriq. verba

Mente reponit.

D 4

PRO-

Verba

LIBER PIARVM
PRO ECCLESIA
fidelium.

O Trinitas purissima,
Et unitas amplissima:
Tu summus es Rex, & DEVS
Inuictus omni seculo.

Nil tam graue est & arduum,
Quod non tuæ potentia
Substet: tuis nam nutibus,
Creatæ aguntur omnia:

Sol, Luna, Stellæ, sidera,
Et spiritus parent tibi:
Parent tibi terra & mare,
Et quicquid vspiam viget.

Tu talis & tantus DEVS,
Ecclesiam sanctam fove
Nutu tuo atq; cœlici
Synceritate dogmatis.

Verbum sacramentis tuum
Coniunge puris, ut p̄j
Vero fruantur munere,
Fideq; viuant florida.

Cedant doli fanatici,
Cedant strophæ sophistici,
Cedant furores Turcici,
Cedantq; vafri dæmones.

Nam summus es Rex & DEVS
Inuictus omni seculo,

O Tri-

MEDITATIONVM.

29.

O Trinitas purissima,
Et Vnitas amplissima.

AD DEVM GRATIA.

rum actio.

MENS DEVM lauda mea sempiternum,
Et sonum gratum celebri Patrono
Ede testudo, varijs bonisq;
Callida nervis.

Hic enim Rex est hominum, Paterq;
Optimus, qui nos iuuat & beato
Sustinet verbo: DEVS hic in alto
Regnat Olympo.

Fidus hic fulget simul atq; verax:
Neminem fallit, sed amanter omnes
Candidas mentes fouet, & potentj
Lege tuetur.

Lege pupillos viduasq; recta
Munit, & cœtus miseros benigna
Dextera ducit: reprobosq; firmo
Iure coërcet.

Principis tanti imperium carebit
Fine: nam semper Deus hic perennis
Vixit, & viuit, reliquoq; clarus
Tempore viuet.

Blanda testudo, fidibus remissis
Subtice: nam quis poterit Parentis
Optimi laudes satis, atq; mira
Facta sonare?

D 5

AD

Tri-

LIBER PIARVM
AD CHRISTVM SER-

uatore.

S Tirps optimi DEI, DEVS,
Fili Mariæ Virginis,
Fidelium Rex maxime,
IESV patrone: in hoc meum
Cor te tuo Flatu moue,
Fœliciterq; permane.
Nam te meum desiderat
Pectus: sitit te mens mea,
O CHRISTE, qui suauissimum
Præstas pijs solatium,
Quos cura torquet & dolor,
Et seculi molestia.
Veni ergò IESV candide,
IESV veni dulcissime,
Et spiritu præcordijs
Infunde te meis sacro.
Nam terra ut undis arida
Blandè fouetur mollibus:
Sic muneris dulcedine
Tui peto fouerier.
Tu nempè robur es meum,
In grandibus periculis:
Tu turris inuictissima,
In anxijs doloribus.

AD

AD CHRISTVM, PRO SANCTI
amoris inspiratione.

Quantùm pudica sponsa
Sponsum suum venustum
Amat: tui fauore
Tantum mea hæc calefcit
Anima, ô benigne IESV
Meum vnicum leuamen.
Et sponsus vt fidelis
Sponsam suam pudicam
Per coniugale votum
Complectitur fouetq̃:
Sic & tui calore
Verbi meam peruris
Mentem, tuoq̃ flatu
Meas cremas medullas,
Vt cor meum suauj
Libidinetur aura
Legis tuæ. Voluptas
Hæc me, precor, prehensum,
Hoc dum morabor Orbe
Inter graues dolores
Et anxios labores,
Totum occupet voretq̃.
Nam, cui tuos amores
Amabilesq̃ flammæ,
O Christe Nate summi

Dei,

LIBER PIARVM

Dei, patrone noster,
Immittis, ille vani
Fraudes dolosq; tetros
Mundi nihil moratur:
Sed in tui caloribus
Dulcedine & vigore
Lætatur usque & usque,
Prorsusq; carne spreta
In te mori præoptat,
Vt Spiritu nitescens
Cælo locetur alto.
Quanta ô beatitudo
Foueri amore sancto,
Et fata post suprema
Faciem DEI videre?
Fac ergò, Christe IESV,
Tui vt benigni amoris,
Et nunc & omne in æuum
Sim gratia repletus:
Tu nam Deus perennis
Cum Patre, cumq; sancto
Flatu, imperas, & vnus
In Trinitate regnas.

DE STUDIO

virtutis.

NIl virtute potest homini contingere maius:
Nam vis mortales copulat illa DEO.

Tollito

MEDITATIONVM.

31.

Tollito virtutis studium morumq; nitorem,
Protinus emerget lurida barbaries.
Quiq; homo iam fuerat, probitatis luce relictæ
Indelibatæ, bellua turpis erit.

AD SPIRITVM

sanctum.

Spiritus summi Patris atq; Nati,
O DEVS, pura rege corda luce
Nostra: nec pressas animas supremo
Tempore linque.

Nos foue verbo miseros potenti:
Et pios motus, simul & calores
Mentibus nostris, velut ignis ardens,
Ingere castos.

Nempè tu mentes hominum piorum
Gaudio dulci reficis: docesq;
Quàm potens in nos sit amœna summi
Gratia Patris.

Cantibus nostris igitur sonamus
Te Patris Natiq; vigor perennis,
Qui bonos cœtus sacer aduocatus
Iungis & ornas.

DE DEI IN HOMI-

nes amore.

Sit licet indomito traiectus amator amore,
Et veneris totus ferueat igne sua:

Non

LIBER PIARVM

Non tamen ille potest tanto flagrare calore,
Dilectamq; suam tanta adamare fide:
Quanto animas nostras complectitur ipse favore
Optimus, æternus, munificusq; DEVS.
Et quis adhuc dubitat cur missus ab æthere summo
CHRISTVS pro nobis victima factus erat?
Cum sponsi æterni tantos contemplor amores,
Mundi delicias arbitror esse nihil.
Munde immunde, vale: mihi tu, dulcissime IESV,
Afflicto requiem suppeditare potes.
Si sine te fuero, vita hæc certissima mors est:
Sin tecum fuero, mors mea vita mera est.
Mors mea vita mera est solo te, Christe, datore:
Principe sub tanto quàm mihi dulce mori?

DE HOMINIS EXITV AB hac mortali vita.

Cum moriar, massamq; meã mens libera linquet,
Corpus ut hoc luteum est, sic ego pulvis ero.
Dissociabuntur per mortem frigida membra:
Et nihil hoc fiet, quod fuit antè nihil.
Hoc ita procedet: nam Mortis tantus amaror,
Viribus ut soluat corpora cuncta suis.
Mens mea cum Christo viuet, semperq; vigebit:
Christus enim sancti vita beata gregis.
Hic animas nostras potis est seruare benignè:
Has etiam placidè lætificare potest.

Nec

MEDITATIONVM.

32.

Nec tamen hoc semper corpus tellure premetur,
 Subq̃ solo gelido triste iacebit onus :
 Sed veluti cineres vbi commiscentur arenae,
 Artifici surgunt splendida vitra manu :
 Puluere sic nostri clarissima membra resurgent
 Sub manibus magni viuificata Dej.
 Tunc ego cum Christo sapiens iustusq̃ nitescam,
 Hisq̃ meis oculis ipse videbo Deum.
 Ergò tibi grates soluo dulcissime Christe,
 Christe Deus qui das munera tanta mihi.
 Lustrabo faciemq̃ tuam vultumq̃ serenum,
 Quando relinquentur cæca sepulcra mihi.
 Christe veni, citò Christe veni, dextramq̃ potentem
 Exere : tu solus me releuare potes.
 In tumultum paruum ponatur vile cadauer :
 Tu conserua animam, Rex generose, meam.
 Tempus ad optatum dulcem mihi cede quietem,
 Inq̃ tuo fac me viuere posse sinu.
 Lætus vt exurgam, da Rex mitissime IESV :
 Et pietate tua crimina nostra tege.
 Nam cum Patre tuo, simul & Spiramine sancto,
 Vnus es, & verus, perpetuusq̃ DEVS.

